

Αριθμός Απόφασης
1157/2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από τη Δόκιμη Ειρηνοδίκη Βασιλική Μιχαλογιάννη και τη Γραμματέα Ευσεβεία Αντωνοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 8^η Μαρτίου του 2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: του, συζ., το γένος, κατοίκου Πεύκης, οδός, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Μαρία Τζαβέλα (ΑΜΔΣΑ 33113).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στη Λευκωσία Κύπρου, με υποκατάστημα στην Ελλάδα την «.....», η οποία εδρεύει επί της Λεωφ. στο Μαρούσι Αττικής η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο

2) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός, νομίμως εκπροσωπούμενη, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Αριστείδη Κόκκινη (ΑΜΔΣΑ 21126)

3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στο Λονδίνο του Ηνωμένου Βασιλείου και είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα,, οδός, νομίμως εκπροσωπούμενη, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

4) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Κύπρο και είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Αθήνα, Λεωφόρος, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ισμήνη-Άννα Γεωργιοπούλου (ΑΜΔΣΑ 28281).

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 11.12.2012 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης/18.12.2012, και με ταυτόριθμη πράξη της Ειρηνοδίκη προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της παραπάνω υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις υπ' αριθμ. 6540/21.12.2012 και 6543/21.12.2012 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών, που μετ' επικλήσεως προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση, για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες, οι οποίες όμως δεν εμφανίστηκαν στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά της στο οικείο πινάκιο, και, συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 ΚΠολΔ σε συνδυασμό το άρθρο 1, Β, VIII, σελ. 9 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν, 4335/2015, βλ. σχετικά και Ρήγα, Οι διαταγές και η Εκούσια

Δικαιοδοσία στο νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (μετά το Ν.4335/2015, ΕΛΛΔνη 1/2016 (57), σελ. 119).

Περαιτέρω η Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρία με την επωνυμία, προφορικά κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, κύρια παρέμβαση αφενός ως ειδική διάδοχος της με την επωνυμία «.....», δεδομένου ότι η υπ' αριθμ. ΜG1036500010- ΡDΡD1305800552 σύμβαση καταναλωτικού δανείου που σύναψε η αιτούσα με την ως άνω εταιρία μεταβιβάστηκε σ' αυτήν, δυνάμει της υπ' αριθμ. 26.3.2013 συμβάσεως του υπ' αριθμ. 97 Διατάγματος του αρ.9 του περί εξυγίανσης πιστωτικών και άλλων ιδρυμάτων ΝΟΜΟΥ του 2013 που καταχωρήθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας (φύλο 4640/26.3.2013) και της με αριθμ. 66/2013 αποφάσεως της ΕΠΑΘ της Τράπεζας της Ελλάδος και ως εκ τούτου ζητάει η απαίτηση από την ως άνω σύμβαση, που αναφερόταν ως απαίτηση της πιστώτριας με την επωνυμία «.....» να υπαχθεί στη ρύθμιση ως δική της απαίτηση αφετέρου δε ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «.....», δεδομένου ότι α) η υπ' αριθμ. 4063120063467015 σύμβαση πιστωτικής κάρτας και β) η υπ' αριθμ. 5437500094464014 σύμβαση πιστωτικής κάρτας που σύναψε η αιτούσα με την ως άνω εταιρία μεταβιβάστηκαν σ' αυτήν, δυνάμει της υπ' αριθμ. 26.3.2013 συμβάσεως του υπ' αριθμ. 96 Διατάγματος του αρ.9 του περί εξυγίανσης πιστωτικών και άλλων ιδρυμάτων ΝΟΜΟΥ του 2013 που καταχωρήθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας (φύλο 4640/26.3.2013) και της με αριθμ. 66/2013 αποφάσεως της ΕΠΑΘ της Τράπεζας της Ελλάδος και ως εκ τούτου ζητάει οι απαιτήσεις από τις ως άνω συμβάσεις, που αναφερόταν ως απαιτήσεις της πιστώτριας με την επωνυμία «.....», να υπαχθούν στη ρύθμιση ως δικές τις απαιτήσεις. Κατόπιν αυτού οι κρινόμενες κύριες παρεμβάσεις, οι οποίες μπορεί να ασκηθούν και με απλή δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 1 εδ. β' ΠτΚ σε συνδ. με το άρθρο 15 ν. 3869/2010, κατά παράκαμψη της αντίστοιχης διατάξεως του άρθρου 752 παρ. 1 ΚΠολΔ, παραδεκτά ασκούνται καθόσον είναι πρόδηλο το επικαλούμενο έννομο συμφέρον της κυρίως παρεμβαίνουσας και είναι νόμιμες σύμφωνα με τις διατάξεις των αρ. 79 , 81 και 225

παρ. 2 του ΚΠολΔ και ως εκ τούτου πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα, συνεκδικαζόμενες με την υπό κρίση αίτηση, δεδομένου ότι είναι συναφείς, υπάγονται στην ίδια διαδικασία και αφενός, μεν διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης, αφετέρου δε επέρχεται μείωση των δικαστικών εξόδων (άρθρα 31 παρ. 1, 246 σε συνδυασμό με το άρθρο 741 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ως υπαγόμενα πρόσωπα στη ρύθμιση των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων είναι αυτά που δεν έχουν την πτωχευτική ικανότητα. Ο νόμος εδώ δεν κάνει διάκριση ως προς το είδος του χρέους, δηλαδή αν πρόκειται για εμπορικά ή αστικά χρέη, καθώς στη διαδικασία του ανωτέρω νόμου υπάγονται τα πρόσωπα και όχι τα χρέη τους. Γι' αυτό δεν μπορεί να υπαχθεί στο νόμο κάποιος που είναι έμπορος, ακόμα και αν τα χρέη του είναι αποκλειστικά καταναλωτικά (αστικά) και όχι εμπορικά. Αντιθέτως, υπάγεται στη διαδικασία αυτός που φέρει εμπορικά χρέη, αν δεν είναι έμπορος. Σημασία λοιπόν έχει ο χρόνος που έπαυσε το εκάστοτε χρέος να εξυπηρετείται. Αν η παύση πληρωμών του εμπόρου ανάγεται σε χρόνο μετά την απώλεια της πτωχευτικής ικανότητας, το φυσικό πρόσωπο υπάγεται στις διατάξεις του ανωτέρω νόμου. Πτωχευτική ικανότητα έχουν τα πρόσωπα που έχουν την εμπορική ιδιότητα, την οποία τα φυσικά πρόσωπα αποκτούν κυρίως κατά το ουσιαστικό σύστημα, όταν δηλαδή ενεργούν κατά σύνηθες επάγγελμα εμπορικές πράξεις κατ' άρθρο 1 ΕμπΝ. Η έννοια του μικρέμπορου δεν ρυθμίζεται από το δίκαιο μας. Ωστόσο, στο Σχέδιο του Εμπορικού Κώδικα, το άρθρο 3 παρ. 2 όριζε ότι δεν είναι έμπορος όποιος ασκεί επαγγελματικά εμπορική δραστηριότητα ή επιχείρηση, εφόσον έχουν περιορισμένη σημασία και το εισόδημα εμφανίζεται ως αμοιβή σωματικής καταπόνησης. Έτσι, ενώ δεν υπάρχει ρητή διάταξη στο νόμο, τόσο η θεωρία όσο και η νομολογία αποκλείουν τους μικρέμπορους από τις συνέπειες της εμπορικότητας. Κριτήρια, για να χαρακτηριστεί κάποιος ως έμπορος ή μικρέμπορος είναι μεταξύ άλλων η έκταση της άσκησης εμπορικών πράξεων, η ανάληψη του κινδύνου από την άσκηση των συγκεκριμένων πράξεων, η επένδυση κεφαλαίου, το μέγεθος του κέρδους, η απασχόληση προσωπικού και η υλικοτεχνική υποδομή. Συνεπώς, ως μικρέμποροι χαρακτηρίζονται τα πρόσωπα που ασκούν εμπορικές πράξεις, παρέχοντας κατά

κύριο λόγο προσωπική εργασία, αποκομίζοντας κέρδος, το οποίο αποτελεί περισσότερο αμοιβή του σωματικού τους μόχθου και κόπου και όχι αποτέλεσμα κερδοσκοπικών συνδυασμών και άσκησης δραστηριότητας που ενέχει οργάνωση κεφαλαίου και εργασίας (Ι. Βενιέρης σε Ι.Βενιέρης- Θ. Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3569/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, ΑΠ 947/1995, ΕΕμπΔ 1996/62, ΕφΑΘ 11982/1989 ΑρχΝ 1991/341, ΕιρΚουφαλίων 3/2015 ΝΟΜΟΣ, ΕιρΘεσ 1735/2014 ΝΟΜΟΣ), ακόμη και αν χρησιμοποιούν κάποιο προσωπικό, εφόσον το εύρος της δουλειάς τους είναι τόσο που να μην τους αφήνει εισόδημα αν δεν δουλέψουν οι ίδιοι ή και τα μέλη της οικογένειάς τους (Κ. Παμπούκη, Εισηγήσεις Εμπορικού Δικαίου, έκδ. 1990, σ. 54). Ο μικρέμπορος λοιπόν δεν χαρακτηρίζεται έμπορος, αν και διενεργεί εμπορικές πράξεις, καθότι η δράση που ασκεί σε περιορισμένη έκταση δεν είναι εμπορική. Από τούτο παρέπεται ότι ο νομοθέτης είχε σκοπό να προβεί σε ρύθμιση μόνον του οικονομικά ουσιώδους εμπόρου, ενώ ο μικρέμπορος που διενεργεί εμπορικές πράξεις κατ' επάγγελμα, χωρίς όμως κοινωνικοοικονομικό αντίκτυπο και σημασία, έκρινε ότι πρέπει ν' αποκλεισθεί από τις σχετικές συνέπειες της εμπορικής ιδιότητας λόγω της οικονομικά επουσιώδους επαγγελματικής του δράσης (ΕΘΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ Εισηγήση Ιουλίας Αργυροπούλου, Εφέτη Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 4-11-2015, Σπ. Ψυχομάνης, Εμπορικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος, έκδ. 2004, σελ. 245- 246).

Με την κρινόμενη αίτηση, όπως αυτή παραδεκτά συμπληρώθηκε και διευκρινίσθηκε με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της αιτούσας, η οποία καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις της (α. 224 ΚΠολΔ), η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας, μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες και εκθέτοντας την οικογενειακή και περιουσιακή της κατάσταση, ζητεί με βάση τις διατάξεις του Ν. 3869/2010 «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» να επικυρωθεί το περιλαμβανόμενο στην αίτηση της σχέδιο διευθέτησης οφειλών, ως προτείνεται ή ως ήθελε τροποποιηθεί, με τη συγκατάθεση όλων των πιστωτών της, ώστε να αποκτήσει ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Επικουρικά, σε περίπτωση μη επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού,

ζητεί να διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών της με ορισμό μηνιαίων καταβολών. Ζητεί, επίσης, να εξαιρεθεί από την εκποίηση της περιουσίας της η κύρια κατοικία της που βρίσκεται στην Πεύκη Αττικής, και να αναγνωριστεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης θα απαλλαγεί από τα χρέη της. Τέλος, ζητεί να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Η αίτηση με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, παραδεκτώς εισάγεται να δικαστεί από το Δικαστήριο αυτό, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο, στην περιφέρεια του οποίου κατοικεί η αιτούσα (άρθρο 3 εδ. α' του Ν. 3869/2010), κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 1 περ. β' ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 εδ. β' του Ν. 3869/2010 και άρθρο 739 επ. ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκε η επιβαλλόμενη (ΑΠ 236/2015 ΤΝΠ Νόμος, βλ. και Βενιέρη- Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, 3^η έκδοση, σελ. 344) προδικασία του άρθρου 5 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, με την απόπειρα επίτευξης προδικαστικού συμβιβασμού, ο οποίος απέτυχε, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες, οι οποίες κατέθεσαν εμπρόθεσμα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού τις παρατηρήσεις τους, με τις οποίες δήλωσαν την αντίθεσή τους προς το προτεινόμενο σχέδιο. Επίσης από την κατ' άρθρο 13 του Ν. 3869/2010 αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, διαπιστώθηκε ότι για την αιτούσα δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση ρύθμισης οφειλών της ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές της. Περαιτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτόμενου ως αβάσιμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού των τραπεζών που παραστάθηκαν, αφού στην αίτηση διαλαμβάνονται όλα τα απαραίτητα εκ του νόμου στοιχεία, ήτοι : α) ότι η αιτούσα είναι φυσικό πρόσωπο, χωρίς πτωχευτική ικανότητα, και βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, β) κατάσταση της περιουσίας της και των εισοδημάτων της, γ) καταστάσεις πιστωτών και απαιτήσεων κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, δ) σαφές και ορισμένο σχέδια διευθέτησης των οφειλών της, και ε) αίτημα δικαστικής ρύθμισης των οφειλών, επί αποτυχίας δικαστικού συμβιβασμού. Πέραν δε των παραπάνω στοιχείων ουδέν άλλο στοιχείο

απαιτείται για το ορισμένο της υπό κρίση αίτησης (Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις του Ν. 3869/2010, σελ. 104-107, αριθ. 41-45, Ε. Κιουπτσίδου Αρμ 64 - Ανάτυπο σελ. 1.477, ΜονΠρωτΧαν 654/2013 αδημ., ΜονΠρωτΑλεξ 190/2012 αδημ., ΕιρΘεσ 137/2014 αδημ., ΕιρΘεσ 5104 και 5105/2011, ΕιρΧαν 396/2011 ΤΝΠ Νόμος). Συγκεκριμένα, δεν αποτελεί στοιχείο του ορισμένου της αίτησης ούτε ο χρόνος ούτε ο λόγος ανάληψης των οφειλών, ούτε το ύψος των εισοδημάτων κατά τον χρόνο λήψης των δανείων, ούτε τυχόν επαγγελματικές δεξιότητες του αιτούντος, ούτε ο λόγος περιέλευσής του σε αδυναμία πληρωμής, καθώς τα ανωτέρω αποτελούν αντικείμενο απόδειξης για το Δικαστήριο κατά τη συζήτηση της "υπόθεσης (ΕιρΚουφαλίων 3/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΕιρΠατρ 9/2012 ΤΝΠ Νόμος). Η αίτηση δε είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8 και 9 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο συζήτησης της υπόθεσης, πλην του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης του Δικαστηρίου θα απαλλαγεί η αιτούσα από τα χρέη της, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, αφού η αιτούμενη αναγνώριση συνιστά αίτημα και περιεχόμενο μεταγενέστερης αίτησης που ο οφειλέτης υποβάλλει στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του αυτού νόμου, ως τούτο ρητά αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 του Ν. 3869/2010, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 του ΚΠολΔ ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία επιτρεπώς ζητείται (ΕΛρΠλολυν 64/2014 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕιρΚορ 89/2013, ΕιρΚαβ 161/2012 ΤΝΠ Νόμος). Απορριπτέο ως μη νόμιμο τυγχάνει επίσης και το αίτημα συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης μεταξύ των διαδίκων, διότι σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 του Ν. 3869/2010 κατά τη διαδικασία δικαστικής ρύθμισης χρεών του οφειλέτη δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη. Επομένως, δεδομένου ότι το κύριο αίτημα της υπό κρίση αίτησης περί επικύρωσης του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης οφειλών κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την αποτυχία του προδικαστικού συμβιβασμού, η υπό κρίση αίτηση, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν ως προς το επικουρικό της αίτημα.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα της αιτούσας που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συζήτησης, τα έγγραφα που προσκομίζουν με νόμιμη επίκληση οι διάδικοι, τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς τους (α. 261 ΚΠολΔ) και από την όλη διαδικασία αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Η αιτούσα ηλικίας 61 ετών είναι συνταξιούχος και λαμβάνει μηνιαίως το ποσό των 1.230 ευρώ. Είναι έγγαμη με τον, ο οποίος είναι επίσης συνταξιούχος και λαμβάνει σύνταξη που ανέρχεται στο ποσό των 571 ευρώ μηνιαίως. Το συνολικό οικογενειακό τους εισόδημα ανέρχεται στο ποσό των 1800 ευρώ. Η αιτούσα από 1.1.1990 μέχρι κι 7.6.2003 διατηρούσε ατομική επιχείρηση με κύρια δραστηριότητα την κατασκευή γυναικείων ενδυμάτων με σύστημα φασόν με εργαστήριο και δευτερεύουσα δραστηριότητα υπηρεσίες επιδιόρθωσης ενδυμάτων. Η επιχείρησή της στεγαζόταν στην Πεύκη επί της οδού και επρόκειτο για ένα ημιυπόγειο χώρο επιφάνειας περίπου 50 τ.μ. μέτρων. Σύμφωνα με όσα κατέθεσε ενόρκως ο μάρτυρας της αιτούσας, η τελευταία δεν απασχολούσε προσωπικό. Κατά το οικονομικό έτος 2006 τα ακαθάριστα έσοδα από την επιχείρησή της ανήλθαν σε 33.756,40 ευρώ και τα καθαρά σε 15.582,86 ευρώ, το οικονομικό έτος 2007 τα ακαθάριστα έσοδα από την επιχείρησή της ανήλθαν σε 44.171,90 ευρώ και τα καθαρά σε 29.013 ευρώ, ενώ από τα 2007 άρχισαν σταδιακά να συρρικνώνονται τα ακαθάριστα και τα καθαρά έσοδα της. Εν προκειμένω τα έσοδα από την επιχείρηση δεν ήταν ιδιαιτέρως χαμηλά, όχι τέτοιου ύφους όμως που να προσδίδουν στη δράση της χαρακτήρα κερδοσκοπικό, η επιχείρηση της στεγαζόταν σε ένα πολύ μικρό χώρο μόλις 50 τ.μ. που δεν έφερε ιδιαίτερο εξοπλισμό, ενώ στην επιχείρηση εργαζόταν η ίδια με το σύζυγο της και τα έσοδα της ήταν προϊόν του προσωπικού τους μόχθου, Συνεπώς παρόλο που κατά σύνηθες επάγγελμα ασκούσε εμπορικές πράξεις το κέρδος της από αυτή τη δραστηριότητα αποτελεί προϊόν σωματικής καταπόνησης της ίδιας και της οικογένειάς της. Ενόψει αυτών οι δραστηριότητες της, της προσέδωσαν την ιδιότητα της μικρεμπόρου, η οποία δεν εμποδίζει την υπαγωγή της στις «διατάξεις του Ν.3869/2010. Η αιτούσα έχει στην πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100% ένα διαμέρισμα του πρώτου ορόφου επιφάνειας 75,13 τ.μ. επί της οδού στην Πεύκη Αττικής καθώς και μια αποθήκη του υπογείου επιφάνειας 10,30 τ.μ. ως βοηθητικός χώρος του

ανωτέρω διαμερίσματος. Η αντικειμενική αξία του διαμερίσματος και του βοηθητικού χώρου ανέρχεται σε 64.623 ευρώ. Κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, η αιτούσα προσδιόρισε τις μηνιαίες βιοτικές ανάγκες της οικογένειας της σε 600 ευρώ και τα μηνιαία εισοδήματα της οικογένειας της στο ποσό των 150 ευρώ. Το ποσό στο οποίο ανέρχονταν τα μηνιαία έξοδα της οικογένειας της είναι εύλογο για δύο ενήλικες, ενώ δεν ισχυρίζεται ότι κατόρθωνε να καλύψει όλα τα έξοδά της. Περαιτέρω δεν αποδείχθηκε ότι η αιτούσα έχει εισοδήματα τα οποία αποκρύπτει αλλά αντίθετα αποδείχθηκε ότι τα εισοδήματά της είχαν περιοριστεί σε τέτοιο βαθμό ώστε αδυνατούσε να καλύψει ακόμη και τις βιοτικές της ανάγκες, απορριπτόμενης έτσι της ένστασης ανειλικρίνειας που προέβαλε η δεύτερη καθ' ης. Ωστόσο μετά την κατάθεση της αίτησης τα εισοδήματα της ίδιας αλλά και του συζύγου τους αυξήθηκαν καθώς άρχισαν να λαμβάνουν τη σύνταξή τους. Ωστόσο παρά την αύξηση των εισοδημάτων τους αυξήθηκαν και τα μηνιαία έξοδα τους καθώς τόσο η αιτούσα όσο και ο σύζυγος της εμφάνισαν σοβαρά προβλήματα υγείας. Συγκεκριμένα η αιτούσα εμφάνισε από το 2013 καρκίνωμα ρινοφάρυγγα με εγκεφαλικές μεταστάσεις σήμερα και το συνολικό ποσοστό αναπηρίας της ανέρχεται σε 80%(βλ. το από 1.3.2017 έγγραφο του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ/ΚΕΠΑ). Ο σύζυγος της το 2014 διαγνώστηκε ότι πάσχει από καρκίνο στο ορθό και υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση. Το 2016 διαγνώστηκε ότι πάσχει από μεταστατικό αδενοκαρκίνωμα προερχόμενο από το ορθό το οποίο έχει προσβάλλει τμήμα του ήπατος. Τόσο η αιτούσα όσο και ο σύζυγος της έχουν υποβληθεί σε χειρουργικές επεμβάσεις και υποβάλλονται σε ακτινοθεραπείες και χημειοθεραπείες. Εξαιτίας επομένως του γεγονότος ότι τόσο η αιτούσα όσο και ο σύζυγος της είναι καρκινοπαθείς τα μηνιαία έξοδα τους έχουν αυξηθεί κατακόρυφα, με αποτέλεσμα αποκλειστικά για αυτούς τους σκοπούς να δαπανούν περίπου 800 ευρώ το μήνα. Επιπλέον καταβάλλει μίσθωμα 200 ευρώ μηνιαίως καθώς εκμισθώνει το ακίνητο στο οποίο διατηρούσε την επιχείρησή της και στο οποίο διέμενε από το 2013 καθώς έχει παραχωρήσει το διαμέρισμα της στην Πεύκη, στην κόρη της και το σύζυγο της, οι οποίοι είναι άνεργοι και δεν έχουν τη δυνατότητα να εκμισθώσουν άλλο ακίνητο. Ωστόσο όπως κατέθεσε ο μάρτυρας της αιτούσας τον περισσότερο χρόνο, η αιτούσα και ο σύζυγος της κατοικούν στο διαμέρισμα που αποτελεί την

κύρια κατοικία της αιτούσας λόγω των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει η τελευταία και ο σύζυγος της. Συνεχίζει ωστόσο την εκμίσθωση του ακινήτου επί της οδού, διότι εντός αυτού έχει κάποια μηχανήματα από την επιχείρησή της τα οποία αδυνατεί να εκποιήσει. Επομένως τα συνολικά μηνιαία έξοδα της αιτούσας και του συζύγου της ανέρχονται σε 1550 ευρώ. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία κατά πλάσμα του νόμου, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων Ν. 3869/2010, 2η έκδοση, σελ, 98 επ.). Συγκεκριμένα, στον αιτούντα είχαν χορηγηθεί: 1) από την πρώτη καθ' ης η αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «.....» στη θέση της οποίας υπεισήλθε ως ειδική διάδοχος η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....»: α) με την υπ' αριθ. Μ61036500010 σύμβαση δάνειο με υπόλοιπο οφειλής την 9.8.2012 ποσού 21.595,85 ευρώ, 2) από τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....»: α) με την υπ' αριθ. 33025967 σύμβαση πίστωσης δάνειο με υπόλοιπο οφειλής την 10.8.2012 ποσού 25.570,77 ευρώ, β) με την υπ' αριθ. 315107968505 σύμβαση καταναλωτικό με υπόλοιπο οφειλής την 10.8.2012 ποσού 13.082,83 ευρώ, γ) με την υπ' αριθ. 5458650795994050 σύμβαση πιστωτική κάρτα με υπόλοιπο οφειλής την 10.8.2012 ποσού 2.860,70 ευρώ και δ) με την υπ' αριθ. 6019760888526394 σύμβαση πιστωτική κάρτα με υπόλοιπο οφειλής την 10.8.2012 ποσού 4.530,45 ευρώ, 3) από την τρίτη καθ' ης η αίτηση ανώνυμης τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....», α) με την υπ' αριθμ. 600529587 σύμβαση δανείου με υπόλοιπο οφειλής την 17.9.2012 ποσού 3.798,40 ευρώ και β) με την υπ' αριθμ. 600529586 σύμβαση δανείου με υπόλοιπο οφειλής την 17.9.2012 ποσού 5.449,22 ευρώ και 4) από την τέταρτη καθ' ης η αίτηση ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....», στη θέση της οποίας υπεισήλθε ως ειδική διάδοχος η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «.....» α) με την υπ' αριθ. 4063120063467015 σύμβαση πιστωτική κάρτα με υπόλοιπο οφειλής την 10.8.2012 ποσού 7.165,39 ευρώ και β) με την υπ' αριθ. 5437500094464014 σύμβαση πιστωτική κάρτα με υπόλοιπο οφειλής την 10.8.2012 ποσού 2.632,50 ευρώ. Για τις ανωτέρω οφειλές καμία από

τις οποίες δεν είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένη δεν προσκομίστηκαν στοιχεία για το υπόλοιπο τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης. Το συνολικό ύψος οφειλών της αιτούσας ανέρχεται στο ποσό των 86.736,11 ευρώ. Η αιτούσα, λόγω της υπερχρέωσης της από το μεγάλο ύψος των δανείων αυτών, τα οποία έλαβε σε χρόνο κατά τον οποίο το εισόδημα της της επέτρεπε την ομαλή αποπληρωμή τους, αδυνατεί πλέον να ανταποκριθεί στις τρέχουσες δανειακές της υποχρεώσεις, αρχικώς εξαιτίας της κατακόρυφης πτώσης του εισοδήματος και εν συνεχεία εξαιτίας των σοβαρών προβλημάτων υγείας της, τα οποία έχουν αυξήσει σημαντικά τα έξοδά της. Από κανένα στοιχείο δεν αποδείχθηκε η δόλια περιέλευση της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών, συνεκτιμώμενου του γεγονότος ότι τις περισσότερες δανειακές συμβάσεις της τις συνήψε έως το 2006, σε χρόνο δηλαδή που τα εισοδήματά της της επέτρεπαν την αποπληρωμή των δανείων της. Ενδεικτικά το έτος 2004 τα εισοδήματά της ανήλθαν σε 27,591,56 ευρώ ενώ το έτος 2006 σε 29.013 ευρώ. Στη συνέχεια τα εισοδήματά της μειώθηκαν σταδιακά και κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης είχαν περιοριστεί στο ποσό των 1.080,69 ετησίως. Από το Φεβρουάριο του 2017 τα εισοδήματά της αυξήθηκαν εκ νέου, λόγω χορήγησης της σύνταξής της ωστόσο τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει η ίδια και ο σύζυγος της δεν της επιτρέπουν την ομαλή εξυπηρέτηση των δανείων της. Επομένως η προταθείσα ένσταση περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η αρνητική σχέση μεταξύ της ρευστότητας και των οφειλών της αιτούσας κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν αναμένεται να βελτιωθεί. Έτσι συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση μόνιμη και διαρκής πραγματική αδυναμία της αιτούσας για πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τους πιστωτές της. Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι η αιτούσα, η οποία δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών της. Το προταθέν σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, δεν έγινε δεκτό από τις πιστώτριες τράπεζες και συνεπώς πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατ' άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 ρύθμιση των οφειλών του από το Δικαστήριο, μη υπαρχουσών αμφισβητούμενων απαιτήσεων, και για την κατ' άρθρο 9 παρ. 2 εξαίρεση της κύριας κατοικίας της από την

εκποίηση με μηνιαίες καταβολές για την ικανοποίηση των πιστωτών του. Η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν, 3869/2010 θα γίνει με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες επί τριετία, ήτοι σε 36 μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες οι πιστωτές της αιτούσας θα ικανοποιηθούν συμμετρως, αρχής γενομένης από την πρώτη μέρα του επόμενου μήνα από την επίδοση της παρούσας απόφασης από τον επιμελέστερο των διαδίκων στους έτερους διαδίκους. Σημειώνεται ότι το ποσό που αναλογεί στην πρώτη και τέταρτη των καθ' ων η αίτηση πιστώτρια τράπεζα θα καταβάλλεται απευθείας στην κυρίως παρεμβαίνουσα, γενομένης δεκτής και ως ουσιαστικά βάσιμης της ασκηθείσας κύριας παρέμβασης. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, η αιτούσα θα καταβάλει το συνολικό ποσό των 200 ευρώ μηνιαίως, το οποίο ανταποκρίνεται στις οικονομικές δυνατότητες της οικογένειάς της, το οποίο θα καταβάλλεται στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες και την κυρίως παρεμβαίνουσα κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα σε σύμμετρη εξόφληση των ως άνω απαιτήσεών τους, ήτοι κάθε πιστώτρια θα λάβει το ποσό το οποίο προκύπτει από το κλάσμα με αριθμητή το ύψος της απαίτησης κάθε πιστωτή που φέρεται προς ρύθμιση και παρονομαστή το ποσό του συνόλου των οφειλών του αιτούσας (86.736,11 ευρώ), πολλαπλασιαζόμενο με το ποσό της συνολικής καταβλητέας μηνιαίας δόσης ποσού 200 ευρώ, σύμφωνα με την αρχή της σύμμετρης ικανοποίησης. Περαιτέρω, η παραπάνω ρύθμιση των χρεών της αιτούσας θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των ανωτέρω πιστωτριών τραπεζών, αλλά θα παραμείνει ανεξόφλητο υπόλοιπο ύψους 79.536,11 ευρώ [86.736,11 - (36 δόσεις X 200 ευρώ)] και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας της αιτούσας από την εκποίηση, μετά το οποίο η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της ως άνω περιγραφείσας κύριας κατοικίας της αιτούσας που βρίσκεται στην Πεύκη, για την οποία η τελευταία θα πρέπει να καταβάλει ποσό που αντιστοιχεί μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας της, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 64.623 ευρώ και δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολόγητου ποσού για απόκτηση α' κατοικίας

προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση, το οποίο στην περίπτωση της αιτούσας ως έγγαμης ανέρχεται στο ποσό € 375.000 (€ 250.000 X 150%). Έτσι, η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλει ποσό μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας του ανωτέρω ακινήτου, το οποίο αποτελεί την κατά το νόμο πρόσθετη επιβάρυνση του οφειλέτη για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, δηλαδή εν προκειμένω ποσό μέχρι **51.698,4** ευρώ (64.623 ευρώ X 80%). Δεδομένου ότι το ανεξόφλητο υπόλοιπο των οφειλών της μετά τις καταβολές της τριετίας θα ανέρχεται στο ποσό των 79.536,11 ευρώ, και άρα θα υπερβαίνει το 80% της αντικειμενικής αξίας της ανωτέρω κύριας κατοικίας της, το ποσό που θα πρέπει να καταβάλει για τη διάσωσή της ορίζεται ίσο με το 80% της αξίας της, ήτοι με το ποσό των **51.698,4** ευρώ. Όσον αφορά το χρόνο αποπληρωμής του ποσού αυτού, λαμβανομένων υπόψη του ύψους των χρεών της αιτούσας, της ηλικίας της και της οικονομικής δυνατότητάς του, θα πρέπει να οριστεί σε 15 έτη (ήτοι σε 180 μήνες), ενώ θα πρέπει να της χορηγηθεί περίοδος χάριτος τριών ετών, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω του άρθρου 8 παρ. 2, με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις της και να εκπέσει της ρύθμισης. Έτσι το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης θα ανέρχεται σε 287,21 ευρώ, δηλαδή **51.698,4** ευρώ/ 180 μήνες. Η καταβολή των δόσεων για τη διάσωση της κατοικίας της αιτούσας θα ξεκινήσει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την πάροδο τριών ετών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνεται εντόκως χωρίς ανατοκισμό και με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τα χρόνια της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Με τις καταβολές αυτές οι πιστωτές της αιτούσας θα ικανοποιηθούν συμμετρως, δεδομένου ότι δεν υπάρχει εμπράγματα εξασφάλιση για καμία απαίτηση. Κατόπιν των παραπάνω η υπό κρίση αίτηση και η προφορικώς ασκηθείσα κύρια παρέμβαση πρέπει να γίνουν δεκτές και ως ουσιαστικά βάσιμες και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας του. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 Ν. 3869/2010. Εξάλλου, εφόσον, δεν

προβλέπεται δυνατότητα άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής (άρθρο 14 του Ν. 3869/2010) δεν ορίζεται σχετικό παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 11.12.2012 αίτηση και την προφορικώς ασκηθείσα στο ακροατήριο κύρια παρέμβαση, ερήμην της α' και γ', των καθ' ων η αίτηση πιστωτριών τραπεζών και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση και την κύρια παρέμβαση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με τριάντα έξι (36) ισόποσες μηνιαίες δόσεις ποσού διακοσίων (200) ευρώ εκάστη, συμμέτρως στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες και την κυρίως παρεμβαίνουσα, κατά τα εκτεθέντα στο σκεπτικό της παρούσας, οι οποίες θα αρχίσουν την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα από την επίδοση της παρούσας απόφασης από τον επιμελέστερο των διαδίκων στους έτερους διαδίκους, και θα είναι καταβλητέες μέσα στο πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας που βρίσκεται στη Πεύκη, όπως αναλυτικώς περιγράφεται στο σκεπτικό της παρούσας.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα, για τη διάσωση της παραπάνω κύριας κατοικίας της, την υποχρέωση να ικανοποιήσει μέρος των ανωτέρω οφειλών της με εκατόν ογδόντα (180) ισόποσες μηνιαίες δόσεις συνολικού ποσού διακοσίων ογδόντα επτά ευρώ και είκοσι ενός λεπτών (287,21 ευρώ) εκάστη, συμμέτρως προς τις απαιτήσεις των καθ' ων η αίτηση. Οι δόσεις οι οποίες θα είναι καταβλητέες εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, θα ξεκινήσουν να καταβάλλονται την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την πάροδο τριετίας από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνει εντόκως χωρίς ανατοκισμό και με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τα χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος

αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, την 16^η Οκτωβρίου του έτους 2017.

Η ΔΟΚΙΜΗ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ